

white lily

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

ți-am recunoscut pașii
naufrațiați pe plajele arse ale clipei
în insula aceasta de la capătul timpului

viața aici urmează alt curs
dragostea mea
se conduce după alte reguli
pe care mă-ndoiesc că le cunoști

vei supraviețui captiv în pânzele tentației
te va sfâșia dorința de a pleca
de a rămâne

parfumul florii mele
aroma paradisului
distilată din lacrimile serafimilor
în amforele inimii

eu sunt white lily
vremea pentru mine nu are importanță
veșnicia îmi aparține
ți-o pot dărui ca pe o promisiune

mă pierd prin petalele nufărului
deschis în inima ta
măsur cu pasul visului
firida atriilor
încet să nu-ți tulbur neliniștea
și uit de timp

mă topesc
cremene pe altarul iubirii
înălțat din marmura clipei
n-o poate sfărâma niciun muritor

nu vreau să plec
nu pot să rămân
m-aș distila din lacrimile tale
să fiu mirul ce-ți unge fruntea
când te rogi să fii iubită

îți simt parfumul
îmi străbate sângele

ca o dimineață a începutului de lume
buzele mele îți ating amfora inimii
în căutarea paradisului etern

ești white lily
veșnicia e sinonimă cu sărutul tău
dăruit sub aripile îngerului care ne veghează

liliana trif & ioan grigoraș